

Имайки на рѣка *хилъда* лева (доброволна помощъ), плюсъ *хилъдата* лева на Христа Ивановъ, Левски напустиналъ Турно-магуреле, стѣпилъ на „турския брѣгъ“ и нагазилъ въ царството на *раята*. (1867 год.) Василь Ионковъ го придружилъ въ качеството на *тѣлохранитель* (есакчия)

За да маскиратъ прѣдъ турекитѣ власти цѣлѣта на пѣтуванието си по градове и села, Христо *Ивановъ* и Дяконъ *Левски* прибѣгнали къмъ слѣдната хитрость: Христо *Ивановъ* миналъ прѣзъ гр. *Свищовъ*; накупилъ отъ книжарницата разни книги и черковни принадлежности; купилъ си едно конче за 500 *гроша*; натоварилъ го съ покупкитѣ и трѣгналъ по градове и села да продава (божемъ) на дѣцата *книжки*, а на черковнитѣ епитони кандилиници и потири; а Дяконъ *Левски*, предрѣшенъ въ търговски каѳетъ и снабденъ съ търговски билетъ, миналъ прѣзъ гр. *Никополъ*, и въ качеството си „голѣмъ търговецъ на едѣръ добитѣкъ“ трѣгналъ за *Плѣвенъ*, божемъ, добитѣкъ да купува.

* * *

Дяконъ *Левски*, подъ името Василь Ивановъ, търговецъ на едѣръ добитѣкъ, благополучно пристигналъ въ *Плѣвенъ* на връхъ *Архангеловъ денъ* (1867 год. 7 ноемвр.). Расположилъ се въ хана на *Анастасъ Попъ Христовъ*^{*)}, по-голѣмия братъ на *Данаила Поповъ*. Отъ писмото на брата си, *Анастасъ* разбралъ по каква търговия е трѣгналъ раскалугерениятъ дяконъ. За да замажѣтъ очигъ на полицейскитѣ власти, *Анастасъ* и *Василь* трѣгнали изъ града да пазаруватъ едѣръ добитѣкъ.

^{*)}По причина на Арабаконашкото събитие (1872 год.) *Ан. Поповъ* билъ испроводенъ на 9 годишно заточение въ *Диаръ-Бекиръ*. Слѣдъ освобождението на България, той се завърналъ здравъ и читавъ, но материално съсипанъ.